

**ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА В.О. СТАРОДУБА
(5.01.1949 – 12.11.2020)**

Володимир Олександрович Стародуб народився 5 січня 1949 року в місті Джетигара Кустанайської області (Казахстан). Зі шкільних років захоплювався природничими науками. У 1966 році він поступив на хімічний факультет Харківського державного університету (ХДУ), який закінчив з відзнакою в 1971 р за спеціальностями: неорганічна хімія і теоретична хімія. З 1971 по 1974 рік навчався в аспірантурі на кафедрі неорганічної хімії ХДУ, де проявив талант дослідника і вражаючу цілеспрямованість. Після успішного захисту кандидатської дисертації з 1975 по 1983 рр. працював старшим науковим співробітником Лабораторії молекулярної динаміки і структури ХДУ, яку очолював проф. І.В. Кривошей. У цей час сформувалися основні наукові інтереси Володимира Олександровича, яким він залишався вірним протягом всієї своєї яскравої і плідного життя. Це хімія комплексних сполук, синтетичні метали, високоанізотропні провідникові матеріали і високотемпературна надпровідність. Результати наукових досліджень В.А. Стародуба вже в той час публікувалися в провідних наукових журналах, таких як *Physica Status Solidi A* (1978) і *Успіхи хімії* (1982). У 1983 році Володимир Олександрович став активно займатися викладацькою діяльністю на хімічному факультеті ХДУ, працюючи доцентом кафедри теоретичної хімії. Колишні студенти Володимира Олександровича, частина з яких згодом стала співробітниками факультету, завжди згадують його невідомий ентузіазм, прагнення познайомити слухачів з найсучаснішими науковими ідеями і досягненнями. Особливо запам'яталися його яскраві лекції з електричних властивостей іон-радикальних солей і хімічних додатків теорії груп. У 1995 році, багатогранна наукова робота Володимира Олександровича увінчалася захистом докторської дисертації на тему «Високоанізотропні молекулярні тверді тіла на основі комплексів із переносом заряду, іон-радикальних солей та координаційних сполук». З 1998 по 2006 рік Володимир Олександрович продовжував викладацьку діяльність, працюючи професором кафедри. Одночасно він вів інтенсивну науково-дослідну роботу (активно займався науково-дослідною роботою), співпрацюючи з Фізико-технічним інститутом низьких температур (м. Харків), а також рядом (з низкою) наукових організацій за межами України. Зокрема, можна відзначити його багаторічну плідну співпрацю з Інститутом проблем хімічної фізики (Черноголовка, Росія), Університетом імені П. Я. Шафарика в м. Кошице (Словаччина) і Університетом Яна Кохановського в м. Кельце (Польща). У 2006 році Володимир Олександрович

вич переїхав до Польщі, де продовжив свої дослідження фізико-хімії низьковимірних органічних матеріалів, працюючи професором кафедри хімічної технології (в даний час кафедра синтезу і структурних досліджень) Інституту хімії університету Яна Кохановського.

Результати наукових досліджень В.А. Стародуба узагальнені в 116 наукових працях, які увійшли в базу даних Web of Sciences, та у 5 навчальних посібниках. Навіть в останній рік свого життя Володимир Олександрович встиг опублікувати 4 наукові статті в провідних міжнародних журналах.

Занадто рано обірвалося життя Володимира Олександровича, але світла пам'ять про нього назавжди залишиться в серцях усіх тих, хто його знав.

Колеги та друзі.